

Ystäväkirje 5/2021 18.7.2021 Lea Lukka
Naka 2-2-1, Midorigaoka-cho, Miki-shi,
673-0532 JAPAN, lea.lukka@flom.fi

*"Ei hän ole kuolleiden Jumala, vaan elävien.
Hänelle kaikki ovat eläviä." (Luuk. 20:38)*

Rakkaat ystävät!

Viime kirjeessäni kerroin Yooko-sanista (92 v.), uskollisesta kirkossakävijästä. Silloin, 3. kesäkuuta, oli arvioitu, että hänellä olisi elinaikaa kuukausi, mutta saatuani kirjeen valmiiksi ja lähetettyäni sen eteenpäin, sähköpostissa odotti viesti. Yooko olikin saanut taivaskutsun jo sinä päivänä.

Huonon koronatilanteen vuoksi hautajaisia ei voitu pitää kirkossa. Vain lähisukulaisille oli papin lisäksi tilaa Yookon kotona pidetyissä hautajaisissa. Yookolle läheiset seurakuntalaiset saivat kuitenkin käydä jättämässä hänelle lyhyet jäähyväiset yksin tai kaksin ennen hautajaisia. Kuva on otettu kuolinpäivän iltana. Ruumis oli tuotu sairaalasta kotiin, mutta ei ollut vielä laitettu arkuun. Kutsuin mukaani rouva T:n ja yhdessä kävimme surukodissa. Luimme vähän Raamattua ja rukoilimme. Paikalla oli meidän lisäksi vain Yookon vanhin poika, joka tuli järjestelemään hautajaisasioita toiselta paikkakunnalta.

Onneksi Yooko oli ehtinyt ja jaksanut kirjoittaa omasta kristityksi kääntymistiestään vain muutamia kuukausia ennen kuolemaansa. Kirjoitus on tarkoitettu julkaista tekeillä olevassa Midorigaokan seurakunnan 50-vuotisjuhlajulkaisussa. Kirjoitus oli suureksi avuksi uudelle pastorillemme Aotolle, kun hän valmisteli puheitaan. Yookolla on kaksi poikaa ja näillä perheet, mutta nämä eivät ole kristittyjä. Edesmennyt Yookon mieskään ei ollut kristitty. Ennen kuin mies oli antanut vaimolleen luvan kasteeseen, hän oli asettanut suostumuksensa ehdoksi kaksi asiaa. Vaimo ei saisi yrittää kääntää perhettään kristinuskoon eikä hänen saisi laiminlyödä perheen sisäisiä buddhalaisia riittejä. Nämä ehdot hyväksytyään Yooko oli kastettu kirkossamme vuonna 1979, 50-vuotiaana.

Miehen isä oli Yookon mukaan niin kutsutun "valaistuksen" saanut buddhalainen. Sekä mies että tämän isä ovat kuolleet jo vuosia sitten, mutta Yooko oli pysynyt lupauksessaan olla laiminlyömättä perheen buddhalaisia riittejä, joista tärkeimpiä ovat hojit eli perheen vainajien muistotilaisuudet vainajan kuolinpäivänä tiettyinä vuosina, viimeisimmät jopa 50 vuotta kuoleman jälkeen.

Yookon omat vanhemmat olivat olleet – harvinaista kyllä – kristittyjä, mutta itse hän alkoi kiinnostua kristinuskosta vasta 40-vuotiaana, kun oli töissä kristillisessä lastentarhassa. Siellä hän sai kuulla päivittäin jonkin raamatunkertomuksen. Niin hän vähitellen alkoi uskoa, että tämä maailma on Jumalan luoma ja että Jumala haluaa myös pelastaa tämän syntiinlangenneen maailman. Hänessä syttyi halu lähteä etsimään kirkkoa ja niin hän päätyi melko lähellä kotiaan sijaitsevaan luterilaiseen kirkkoomme.

Ei Yooko kuitenkaan voinut elää edes jollain tavoin evankelioimatta perhettään. Vanhin poika kertoi saaneensa äidiltään kolme Raamattua, yhden 9-vuotiaana, toisen yläkoulusta

päästyään ja kolmannen lukioikäisenä. Neljännen Raamatun äidiltään hän sai, kun luovutin hänelle Yookon kirkossamme käyttämän ja säilyttämän Raamatun. Pojan mielestä oli mielenkiintoista nyt tutkia, millaisia merkintöjä ja alleviivauksia äiti oli tehnyt Raamattuihinsa. Niistä hän voi päätellä jotain siitä, mitä äiti oli kokenut ja ajatellut elämänsä varrella.

Kyllä äidin usko on jättänyt syvän jäljen lapsiin ja heidän perheisiinsä. Vaikka he itse ovat buddhalaisia, heille oli itsestään selvää, että äiti saisi kristilliset hautajaiset. Vanhimman pojan mielestä oli hyvä asia, että äiti sai oppia tuntemaan Jeesuksen ja sai itselleen läheisiä ystäviä kirkosta. Hänellä itsellään on kuitenkin velvollisuus kunnioittaa (ja totella) myös buddhalaisen isänsä toiveita. Niinpä hänellä ei ainakaan tässä vaiheessa ole aikomusta kääntyä kristityksi. Äidin tuhka jaetaan kahtia, osa perheen buddhalaiseen sukuhautaan ja osa kirkon yhteishautaan.

Jeesukselle hautapaikka ei ole ongelma. Johanneksen evankeliumin kuudennessa luvussa Jeesus toteaa jopa neljä kertaa, että ”viimeisenä päivän minä herätän hänet”, siis Jeesukseen turvautuneen ihmisen (j. 39, 40, 44, 54). Jeesus herättää omansa uudessa terveessä ruumiissa iankaikkiseen elämään. On ihanaa ajatella, että Jumalalle ei ole ollenkaan olemassa ”kuolleita”. Kaikki ovat hänen muistissaan ja hänelle kaikki ovat eläviä (ks. yllä).

Roseniuksen kirjasen käännös

on vihdoinkin valmis ja kirja on tullut ulos painosta. Olen sitä jakanut vasta aivan muutamille, mutta palaute on ollut hyvin myönteistä. Sekä ulkoasua että sisältöä on kiiteltu. Itsekin olen oikein tyytyväinen lopputulokseen. **Suurkiitos** teille jokaiselle, jotka olette muistaneet tätä projektia rukouksessa! Eikä kirjan lopputulos ole suinkaan yksin minun ansiotani! Kolme japanilaista auttoi minua kielen hiomisessa ja ratkaisevaa asiantuntija-apua sain kustantajan editoijalta, joka teki erinomaista työtä, samoin kuin kirjan sitoja. Kirjan sisäsivuilla on Kylväjän Nepalilähetin [Hira Khadgin](#) ottamia kuvia jokaisen luvun alussa. Niiden katseleminen antaa hengähdystauon muutoin melko painavan tekstin lukemiseen.

罪の赦しについて ”Syntien anteeksiantamuksesta” tekee selväksi jokaiselle lukijalle, mikä on kristinuskossa kaikkein keskeisintä. Synti- ja armo-käsitteitä käytetään paljon seurakunnassa (ja Roseniuksen tekstissä), mutta hyvin monelle japanilaiselle kristityllekin niiden merkitys on epäselvä. Pyydettyäessä he eivät osaa selittää omin sanoin, mitä käsitteillä tarkoitetaan. Niinpä lisäsin alaviitteeseen molempien käsitteiden selitykset, ja niistä selityksistä olen saanut kiitollista palautetta.

Seuraavaksi vuorossa olisi kirjan toimittaminen perille eri seurakuntiin, raamattukouluun ja pappisseminaarilaisille. Emme myy kirjaa, koska varat sen painatukseen saadaan lahjoituksena Roseniuksen kirjoja eri kielille kustantavalta Luthersk Litteratur-Missionilta Ruotsista. Kirjan (52 s.) vastaanottajat voivat kuitenkin lahjoittaa pienen korvauksen kirjasta. Ne varat on suunnitelmassa lähettää takaisin Ruotsiin saman kirjasen käännöstyön mahdollistamiseen jollekin uudelle kielelle.

Viime sunnuntaina

oli ihana saada vihdoinkin Auviset vierailulle Midorigaokaan! Tuomas, Mari-Kaisa, Ester ja Olivia saapuivat Japaniin jo viime vuoden lopulla, mutta koronarajoitusten vuoksi vierailu pääsi toteutumaan vasta nyt. Tässä kuvassa he keskustelevat erään seurakuntalaisen ja (edessä vasemmalla näkyvän) pappiseminaarilaisen, Takagi-sanin (69), kanssa. Koko perhe käy ahkerasti koulua. Vanhemmat kielikoulua ja lapset ala- ja yläkoulua. Muistetaan heitäkin rukouksessa. Pyydetään erityisesti lapsille kavereita ja uusien kivojen asioiden ja harrastusten löytymistä myös Japanista.

Takagi-san on kääntynyt kristityksi vasta kuusi vuotta sitten, yli 60-vuotiaana. Kaikki kristinuskossa oli hänelle aluksi outoa ja vaikeasti ymmärrettävää. Niinpä hän (Nishi-Akashin) pastorin neuvosta haki raamattukouluun osa-aikaopiskelijaksi. Hän opiskeli siellä kahden vuoden oppikurssit työn ohessa neljässä vuodessa ja valmistui viime keväänä.

Nälkä kasvaa syödessä. Niin myös Raamatun syömisen nälkä. Huhtikuussa Takagi päätti jatkaa opiskelua, haki pappiseminaariin ja läpäisi pääsykokeen. Hän ei halua opiskella vain omaksi ilokseen ja hyödykseen, vaan toivoo, että voisi palvella vielä jotakin seurakuntaa evankelistana eläkkeelle jäätyään (ensi joulukuussa). Alkuvuodesta hän kävi tutustumassa Midorigaokaan ja koki, että täällä hän voisi olla avuksi. Olen tosi iloinen ja kiitollinen tästä asioiden käänteestä. Seurakuntamme on todellakin vahvistuksen tarpeessa.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Yookon perheenkin pelastuminen
- Kiitos Takagi-sanista. Voimia ja terveyttä opiskeluun ja palveluun. Johdatusta elämään.
- Kiitos Roseniuksen kirjasen valmistumisesta. Viisautta sen jakeluun ja lukijoille hengellisen elämän syvenemistä.
- kesälomani (pääosin kotona) Japanissa
- turvallisia olympialaisia Tokioon!

-lliset kiitokset kaikesta muistamisesta! Paperipostilla ovat ilahduttaneet Aili H., Liisa Mäntsälästä, Tarja ja Leena L.

Kiitos!

Süunausta ja iloa kesääsi!

Rakkain terveisin,

Lea

Kirjeen tilaus tai osoitteenmuutokset: osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 27 tai 044-5958252 tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta <http://www.flom.fi/index.php?/talous/viitenumero>. Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasijärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815. **Tilinumero:** IBAN **FI57 4405 0010 0212 96**.

Kirjeen postitus: Eila ja Timo Kiema, eila.kiema94@gmail.com